

[Poul Clausen.]

betragtning, ville der hurtigt blive stillet krav om socialisering o.s.v. Jeg må ærligt indrømme, at i den fremstilling, det ærede medlem gav, kan jeg ikke finde megen forskel på socialisering og det perspektiv, det ærede medlem oprullede for apotekervæsenet. Det ærede medlem ville ligeledes påstå, at alle apotekere var interesserede i den foreslåede nivellering. Det tror jeg i og for sig ikke de er. Jeg kan i hvert fald ikke se, hvorfor de alle skulle være interesserede i den.

Endelig bebrejdede det ærede medlem mig, at jeg fremdrog en række økonomiske forhold, som jeg altså syntes burde anføres, men som det ærede medlem kaldte ensidige, og det ærede medlem fremdrog for sit vedkommende en række tal, der åbenbart, såvidt jeg forstod, skulle virke som en slags modgift. Jeg må sige, at det ikke var faldet mig ind, at det var nødvendigt i dette høje ting at fremdrage tal fra et officielt aktstykke, som enhver, der beskæftiger sig med disse forhold, og også andre har adgang til. Jeg kan ikke se nogen interesse i her at fremdrage apotekernes gennemsnitsnettoindtægter, men på den anden side har jeg egentlig ikke noget imod, at man gør det. Det er tal, der ligger fuldkommen åbent for dagen, tilgængelige i apotekernes udmærkede oversigter — så dem kan der ikke være nogen tvivl om. Men de tal, jeg fremdrog, var tal, man ikke har offentlig adgang til, og som havde det ganske bestemte formål at belyse prisberegningen, og jeg mente, at jeg skyldte at fremkomme med dem ved denne lejlighed for at sammenholde dem med de oplysninger, der er fremkommet fra anden side.

I anledning af det ærede medlems reaktion på mine udtalelser om, hvad der i denne givne situation kunne være opfattet som brud på givne forudsætninger fra forgangen tid, nærmere betegnet fra det tidspunkt i 1932, da det ærede medlem som højtåret indenrigsminister gennemførte loven om apotekervæsenet, vil jeg sige, at jeg ikke i egentlig forstand har villet gøre disse betragtninger til mine, og jeg har både over for disse krav og andre punkter taget visse reservationer, hvilket vil fremgå af fortrykket, hvis det ærede medlem ikke har opfattet det, idet jeg har sagt, at det i nogen grad beror på følelsesmæssige betragtninger

hos en af de to parter af, på hvilke vilkår man i sin tid har givet sin tilslutning til denne meget indgribende løsning.

Det ærede medlem sagde, at der ikke var tvivl om, at de resultater, som afløsningen havde bragt de afløste apotekere, var meget gunstige. Jeg ved ikke, hvilke resultater afløsningen har bragt de afløste apotekere, som ikke uden afløsningens gennemførelse kunne have været endnu gunstigere. Den virkning af selve afløsningen, der kan udlægges som gunstig for de afløste apotekere, er det mig ikke muligt at få fat i, men måske kan det ærede medlem, som jo har en meget stor erfaring på apotekervæsenets område, navnlig den økonomiske del af den, give mig oplysninger om, hvad der i så henseende er hentydet til.

Til den højtårede indenrigsminister vil jeg sige, at jeg havde virkelig tænkt mig, at man i de opkrævninger, som kommer fra apotekerfonden, kunne få opgjort, om ikke hele regnestykket, så hvilken del af det beløb, som opføres, der stammer fra den ene form for afgift og hvilken fra den anden form. Da lovforslaget vel nu skal til udvalgsbehandling, vil jeg derved tillade mig i detaljer at gøre opmærksom på, hvad jeg i så henseende mener.

Også den højtårede indenrigsminister udtalte sig om den protest, som er fremsat af de afløste apotekere, og mente, at jeg også havde gjort den til min. Jeg vil nødigt have det opfattet på den måde, at det i og for sig er min protest. Men jeg kan forstå disse mennesker, og jeg kunne forstå, om man talte med dem og forhandlede med dem og fik at vide, hvad det i grunden er, det drejer sig om. Når man i 1932 lavede en apotekerlov, rummende for det første afløsningen og for det andet en afgiftsskala, som hvad nettoafgiften angår, sluttede med 30 pct., og man så 4—5 år efter laver en ny skala, hvori nettoafgiftens slutkvota sættes op fra 30 til 35 pct., og nu igen laver en ny skala, kan jeg ikke begribe, at man til gengæld ikke kan forstå, at nogle af de afløste apotekere nok kan føle sig en lille smule forfordelt, selvom jeg indrømmer, at de naturligvis ikke kan forlange at få en undtagelsestilling. Jeg gjorde i min første tale opmærksom på, at det, de påberåber sig, er, at de senere stedfundne ændringer i afgiftsloven i virkeligheden har forrykket provenuerne